

Република Србија
АПЕЛАЦИОНИ СУД У КРАГУЈЕВЦУ
Кж1-616/22
20.12.2022. године
К р а г у ј е в а ц

У ИМЕ НАРОДА

АПЕЛАЦИОНИ СУД У КРАГУЈЕВЦУ, у већу састављеном од судија: Олге Пековић, председника већа, Мирјане Војиновић и Јелене Вилотијевић, чланова већа, са записничарем Радицом Карић, у кривичном поступку против окривљеног АА, због кривичног дела тешка телесна повреда из чл. 121 ст. 1 КЗ и др, одлучујући о жалбама Вишег јавног тужиоца у Новом Пазару, браниоца окривљеног АА, адвоката Есада Дуљевића, браниоца окривљеног ББ, адвоката Алисе Мунџић, браниоца окривљеног ВВ, адвоката Аладина Шемовића и браниоца окривљеног ГГ, адвоката Маиде Токовић, изјављеним против пресуде Вишег суда у Новом Пазару К-39/19 од 12.07.2022. године, у седници већа одржаној сходно чл. 447 ЗКП, у одсуству уредно обавештеног Апелационог јавног тужиоца у Крагујевцу и браниоца окривљеног АА, адвоката Есада Дуљевића, а у присуству окривљеног ВВ, његовог браниоца адвоката Аладина Шемовића и браниоца окривљеног ГГ, адвоката Маиде Токовић, донео је дана 20.12.2022. године, једногласно

П Р Е С У Д У

ОДБИЈАЈУ СЕ, као неосноване жалбе Вишег јавног тужиоца у Новом Пазару, бранилаца окривљених АА, ББ, ВВ и ГГ, а пресуда Вишег суда у Новом Пазару К-39/19 од 12.07.2022. године, **ПОТВРЂУЈЕ**.

Образложење

Пресудом Вишег суда у Новом Пазару К-39/19 од 12.07.2022. године, окривљени АА је оглашен кривим да је извршио кривично дело тешка телесна повреда из чл. 121 ст. 1 КЗ за које му је утврђена казна затвора у трајању од 10 (десет) месеци и за кривично дело недозвољена производња, држање, ношење и промет оружја и експлозивних материја из чл. 348 ст. 4 у вези ст. 1 КЗ, за које му је утврђена казна затвора у трајању од 2 (две) године и 6 (шест) месеци, па је осуђен на јединствену казну затвора у трајању од 2 (две) године и 8 (осам) месеци уз урачунавање временаведеног у притвору у периоду од 07.12.2018. године до 01.02.2019. године.

Окривљени Кицара Вахид је оглашен кривим да је извршио кривично дело насилничко понашање из чл. 344 ст. 2 у вези ст. 1 КЗ и осуђен на казну затвора у трајању од 9 (девет) месеци уз урачунавање времеведеног у притвору од 07.12.2018. године до 01.02.2019. године.

Окривљени ВВ је оглашен кривим да је извршио кривично дело помоћ учиниоцу после извршеног кривичног дела из чл. 333 ст. 1 КЗ за које је осуђен на казну затвора у трајању од 6 (шест) месеци уз урачунавање времена проведеног у притвору од 23.11.2018. године до 25.12.2018. године.

Окривљени ГГ је оглашен кривим да је извршио кривично дело помоћ учиниоцу после извршеног кривичног дела из чл. 333 ст. 1 КЗ и осуђен је на казну затвора у трајање од 3 (три) месеца уз урачунавање времена проведеног у притвору од 06.12.2018. године до 25.12.2018. године.

Оштећени ДД је упућен да имовинскоправни захтев може остваривати у парничном поступку сходно одредби чл. 258 ст. 4 ЗКП.

Обавезани су окривљени АА, ББ, ВВ и ГГ да снесу трошкове кривичног поступка тако што ће суду на име судског паушала свако од њих појединачно уплатити новчани износ од по 10.000,00 динара и на плаћање трошкова кривичног поступка при чему је поименично наведено који износи ће ко од окривљени бити у обавези да плати на рачун буџетских средстава суда и Вишег јавног тужилаштва, све у року од 30 дана од дана правноснажности пресуде, под претњом принудног извршења у смислу одредбе чл. 262 ст. 1 у вези чл. 261 ЗКП.

Против наведене пресуде жалбе су изјавили:

- Виши јавни тужилац у Новом Пазару, због одлуке о кривичној санкцији са предлогом да се побијана пресуда преиначи тако што ће се окривљенима АА, ББ, ВВ и ГГ изрећи казне затвора у дужем временском трајању,

- бранилац окривљеног АА, адвокат Есад Дуљевић, због битне повреде одредаба кривичног поступка, погрешно и непотпуно утврђеног чињеничног стања, повреде кривичног закона, одлуке о казни и трошковима поступка, са предлогом да Апелациони суд одржи седницу већа, усвоји жалбу, укине пресуду и предмет врати на поновно суђење. У жалби је тражио да буде обавештен о седници већа другостепеног суда,

- бранилац окривљеног ББ, адвокат Алиса Мунџић, због битне повреде одредаба кривичног поступка, повреде кривичног закона, погрешно и не потпуно утврђеног чињеничног стања, одлуке о врсти и мери кривичне санкције са предлогом да се побијана пресуда укине, предмет врати првостепеном суду на поновну одлуку или да се преиначи побијана пресуда тако што ће се сходно жалбеним наводима окривљени ослободити од оптужбе,

- бранилац окривљеног ВВ, адвокат Аладин Шемовић, због битне повреде одредаба кривичног поступка, погрешно или непотпуно утврђеног чињеничног стања, повреде кривичног стања, одлуке о кривичној санкцији и другим одлукама, са предлогом да се побијана пресуда усвајањем жалбе укине и предмет врати првостепеном суду на поновно суђење или исту након одржаног претреса да Апелациони суд преиначи тако што

ће окривљеног ВВ ослободити од оптужбе. У жалби је тражио да буде обавештен о седници већа другостепеног суда и

- бранилац окривљеног ГГ, адвокат Маида Токовић, због повреде одредаба кривичног поступка, погрешно и непотпуно утврђеног чињеничног стања, погрешне примене материјалног права и одлуке о санкцијама, са предлогом да се побијана пресуда усвајањем жалбе укине и предмет врати првостепеном суду на поновно суђење или исту након одржаног претреса да другостепени суд преиначи, тако што ће окривљеног ГГ ослободити од оптужбе. У жалби је тражила да као бранилац буде обавештена о седници већа другостепеног суда.

Апелациони јавни тужилац у Крагујевцу је у свом поднеску Ктж-643/22 од 04.10.2022. године предложио да Апелациони суд у Крагујевцу, као другостепени усвоји као основу жалбу Вишег јавног тужиоца у Новом Пазару и преиначи првостепену пресуду тако што ће окривљене за кривична дела за која су оглашени кривим осудити на казну затвора у дужем временском трајању, а да се жалбе њихових бранилаца одбију као неосноване.

Апелациони суд у Крагујевцу, у седници већа одржаној сходно чл. 447 ЗКП у одсуству уредно обавештеног Апелационог јавног тужиоца у Крагујевцу и браниоца окривљеног АА, адвоката Есада Дуљевића, а у присуству окривљеног ББ и његовог адвоката Аладина Шемовића и браниоца окривљеног ГГ, адвоката Маиде Токовић, размотрио целокупне списе предмета заједно са побијаном пресудом, па је по оцени жалбених навода и предлога и мишљења и предлога Апелационог јавног тужиоца, нашао:

Жалбе су неосноване.

Испитујући побијану пресуду сходно чл. 450 ЗКП у оквиру основа, дела и правца побијања који су истакнути у жалбама бранилаца, цењени су жалбени наводи бранилаца да је побијана пресуда донета уз постојање битне повреде одредаба кривичног поступка из чл. 438 ст. 2 тач. 1 ЗКП навођењем да је побијана пресуда заснована на незаконитим доказима, да је запис са видео надзора из хотела „Тац“ прибављен на незаконит начин, а који по наводима одбране представља круцијални доказ тужилаштва. У жалбама се као незаконити докази означавају и записник о претресању стана и других просторија Ку-1139/18 од 23.11.2018. године, потврда о уласку у стан и друге просторије Куо-1139/18 од 23.11.2018. године и потврда о привремено одузетим предметима Коп-522/18 од 23.11.2018. године, наводећи да је у конкретном случају претресање вршено без наредбе суда и да је у том случају у складу са чл. 158 ст. 3 ЗКП било неопходно да се сачини записник у коме ће се назначити разлози уласка и претресања. По наводима жалбе, незаконитост наведених доказа се састоји и у томе што је у време претреса закупац, односно држалац хотела „Тац“ био окривљени ВВ (у време претресања исти се налазио у задржавању у трајању до 48 часова, што значи да је био доступан суду и да је могло да се обезбеди његово присуство), а да исти није био обавештен ни позван да присуствује претресању, већ је претресање обављено уз присуство запослене ЂЂ, која уопште није била држалац хотела нити овлашћена да у име ВВ потписује записник и остала документа. Такође се указује да није поступљено ни у смислу чл. 160 ЗКП, јер након предузетог претресања без наредбе суда јавни тужилац и овлашћена службена лица полиције нису

поднели извештај судији за претходни поступак који цени да ли су били испуњени услови за претресање. Имајући у виду да је претрес незаконит, по наводима одбране сви докази проистекли из тог претреса се имају сматрати незаконито прибављеним, наводећи да је незаконито прибављен ДВР, затим видео записи са тог ДВР, да је незаконито и вештачење трасолога Дејана Белића, јер је исти рађен на основу видео записа из хотела „Таџ“, као и сви остали докази који се на било који начин заснивају на том видео запису. Такође се жалбом браниоца окривљеног ВВ указује и да је записник о његовом саслушању у полицији незаконит јер у записник није унето да се осумњичени изричито изјаснио да неће узети браниоца по свом избору, а одбрану је изнео у присуству браниоца постављеног по службеној дужности, а на том записнику је заснована пресуда.

Супротно жалбеним наводима, правилно је првостепени суд ценио законитост наведених оспорених доказа од стране одбране током поступка и изнео јасне и образложене разлоге због чега сматра да се ради о законитим доказима на страни 17 и 18 побијане пресуде које овај суд прихвата у потпуности и на исте упућује. Наиме, из записника о претресању стана и других просторија ПУ Нови Пазар Куо-1139/18 од 23.11.2018. године утврђено је да су полицијски службеници ПУ Нови Пазар дана 23.11.2018. године предузели претресање просторија хотела „Таџ“ који се налази у ул. Р.....Б..... бр. ..., да су претресању присуствовала два сведока и да је том приликом пронађен и од ЋЋ, запослене у хотелу, привремено одузет уз издавање потврде о привремено одузетим предметима Ку.бр.Коп.522/18 од 23.11.2018. године, 1 ДВР ближих ознака наведених у записнику, те да на наведени записник лица која су присуствовала претресању нису имали примедбе. Такође, сачињена је и потврда Ку.бр.1139/18 од 23.11.2018. године, о уласку у стан и друге просторије хотела „Таџ“, у присуству сведока ЕЕ, након добијене сагласности држаоца, присутног лица запосленог у хотелу ЋЋ, ради непосредног хапшења учиниоца кривичног дела, којом приликом је извршено претресање.

Правилно првостепени суд налази да су критичном приликом, приликом вршења претреса просторија хотела „Таџ“ овлашћена службена лица полиције поступала сходно овлашћењима органа предистражног поступка из чл. 286 ЗКП, при чему је хитност поступка налагала предузимање потребних мера да се пронађе учинилац кривичног дела, да се открију и обезбеде трагови кривичног дела и предмети који могу послужити као доказ, да су након тога предузели доказну радњу „претресање“ која је регулисана одредбама чл. 152 - 160 ЗКП, наводећи да је претрес вршен без наредбе суда, с обзиром на хитност и неодложност поступања, па је претрес предузет сходно одредби чл. 158 ЗКП. Такође, наводи да то што је претресање вршено у присуству присутног запосленог лица у хотелу који је био фактички држалац је у складу са одредбом чл. 158 ст. 2 у вези ст. 1 тач. 3 у вези чл. 156 ст. 4 ЗКП уз присуство два сведока, а да чињеница што је поред сачињеног записника о претресању стана и других просторија сачињена и потврда о уласку у стан и других просторија, не представља недозвољену радњу у смислу аутоматског чињења незаконитих записника о претресању стана и других просторија, нарочито ако се узме у обзир да је записник потписан без примедби присутног сведока и запосленог лица, фактичког тренутног држаоца. Такође, првостепени суд констатује да на предметном записнику о претресању стана и других просторија није заокружен разлог због чега није прибављена и сагласност суда, наводећи да се ради о писаном доказу чију ваљаност оцењује суд током поступка и с обзиром да је уочен разлог хитног и неодложног поступања, да налази да ова околност, сам записник не чини незаконитим, јер је претрес

извршен применом одредбе чл. 158 ст. 3 ЗКП, што је и назначено у уводном делу записника.

Из изнетих разлога, правилно првостепени суд налази да је законит и доказ који је проистекао из наведених радњи претресања, општи надзор објекта којим се не врши снимање одређеног лица, већ се ради о надзору неодређених лица која се затекну у пољу снимања (снимци ДВР уређаја хотела „Тац“).

Цењени су и жалбени наводи браниоца окривљеног ВВ, да је записник о испитивању у полицији у присуству браниоца по службеној дужности, с обзиром да претходно није упозорен да може узети браниоца по свом избору, незаконит доказ, па овакве наводе оцењује као неосноване. Наиме, увидом у записник о саслушању, тада осумњиченог ВВ Ку-1139/18 од 23.11.2018. године, утврђује се да су му пре давања исказа, саопштена његова права из чл. 68 ст. 1 ЗКП (права окривљеног) и омогућено њихово коришћење, као и права из чл. 69 ст. 1 ЗКП (права ухапшеног) чиме је испуњена претпоставка за законито саслушање окривљеног из чл. 85 ст. 2 ЗКП. Потом је окривљени позван да се изјасни о својим правима, између осталог и о праву да се брани уз стручну помоћ браниоца у складу са ЗКП, што подразумева право на изабраног браниоца или, уколико га не изабере, на браниоца по службеној дужности – адвоката Дрита Жара, са којим је обавио поверљив разговор у трајању од 10 минута, након чега се окривљени изјаснио да жели да изнесе своју одбрану, што је и учинио у присуству браниоца, о чему је сачињен наведени записник, а који су окривљени, бранилац потписали без примедби.

По оцени Апелационог суда, уколико упозорење дато окривљеном и његово изјашњење о присуству браниоца из чл. 85 ст. 3 ЗКП, експлицитно није констатовано у записнику о саслушању окривљеног позивањем на наведену законску норму, суд процењује, у сваком конкретном случају, да ли упозорење органа поступка и изјашњење окривљеног испуњавају стандард прописан одредбом чл. 85 ст. 3 ЗКП, а од које процене суда зависи да ли записник о саслушању окривљеног представља законити или незаконит доказ. У конкретном случају, наведене упозорења дата окривљеном ВВ од стране органа поступка и његово изјашњење у присуству браниоца по службеној дужности, у свему испуњавају стандарде прописане одредбом чл. 85 ст. 3 ЗКП, а због чега оспоравани записник Ку.бр.525/21 од 31.07.2021. године, о саслушању окривљеног ВВ и одбрана окривљеног дата на овом записнику представљају законите доказе.

Такође, из записника са главног претреса од 19.11.2020. године пред првостепеним судом, произилази да је окривљени ВВ сада у присуству изабраног браниоца, приликом изношења своје одбране изјавио да у битном остаје као на записнику о саслушању у својству осумњиченог Ки-1139/18 од 23.11.2018. године, при чему је током своје одбране одговарао на питања јавног тужиоца и бранилаца, појашњавајући своје кретање критичног дана и са којим лицима и из којих разлога се састајао, посебно везано за боравак у хотелу „Тац“, па из садржине одбране коју је дао у полицији и на главном претресу нема разлике у погледу одлучних чињеница на које се изјашњавао.

Предмет оцене су били и жалбени наводи да је побијана пресуда донета уз битне повреде одредаба кривичног поступка из чл. 438 ст. 2 тач. 2 ЗКП, јер о чињеницама које су предмет доказивања нису изнети јасни и образложени разлози, а да је наведена

повреда имала за последицу погрешно и непотпуно утврђено чињенично стање, а самим тим и да је повређен закон на штету окривљених, па исте оцењује као неосноване.

Наиме, супротно жалбеним наводима побијана пресуда је јасна и разумљива, дати су разлози о свим чињеницама који су предмет доказивања из којих се поуздано утврђује како су окривљени извршили предметна кривична дела, које су све радње предузели ради извршења истих, из разлога пресуда се види који докази потврђују одлучне чињенице које су предмет доказивања и како је првостепени суд ценио изведене доказе и одбране окривљених, што је у складу са садржином доказа на којима се заснивају утврђења првостепеног суда.

Првостепени суд је у образложењу побијане пресуде, сходно одредби чл. 428 ЗКП изнео које чињенице је утврдио на основу доказа изведених у поступку и из којих разлога их узима као доказане или недоказане, дајући при томе нарочиту оцену противречних доказа којим разлозима се руководио при решавању правних питања, а нарочито при утврђивању да ли су окривљени учинили предметна кривична дела и које одредбе закона су примењене на окривљене. Супротно жалбеним наводима правилно је првостепени суд закључио да су окривљени АА, ББ, ВВ и ГГ, у време, на месту и на начин описан у изреци побијане пресуде извршили кривична дела за које су оптужени и осуђени побијаном пресудом и у образложењу пресуде су дати јасни и аргументовани разлози о свим чињеничним и правним закључцима које прихвата и овај суд и на исте упућује.

Жалбама бранилаца се у суштини оспорава оцена доказа дата од стране првостепеног суда и даје се сопствена оцена чињеница и околности које је првостепени суд утврдио у побијаној пресуди, указујући да је првостепени суд погрешно поступио када је одлучан значај о кривици окривљеног АА и ББ дао исказу оштећеног ДД, сведока ЖЖ (супруге оштећеног) који су наводно препознали окривљеног АА и ББ као лица која су критичном приликом дана 22.11.2018. године телесно повредили оштећеног ДД, на тај начин што су пришли заустављеном аутомобилу у коме се налазио оштећени и са капуљачама (фантомкама које су носили на глави) пришли возилу тако што је окривљени АА пришао са леве стране возила, отворио врата возача, а ББ са десне стране ушао на место сувозача, да су захтевали од њега да покрене возило са места и пође са њима, да су га ударали, тако што га је ББ вршењем насиља неутврђеним предметном ударао га у пределу главе, нанео му описане лаке телесне повреде, а окривљени АА када је оштећени у намери да се заштити и одбрани левом ногом искорачио са намером да изађе из возила, пиштољем НН марке нанео му тешку телесну повреду у виду устрелне ране у пределу левог колена са отвореном зглобном капсулом и металним страним телом у пределу спољашне стране левог колена, а након тога побегли са лица места према хотелу „Тац“. По наводима жалби, њихови искази нису засновани на реалним и објективним чињеницама, посебно имајући у виду да су по наводима оштећеног и његове супруге, нападачи имали фантомке на лицу, па се поставља питање на који начин су онда могли да их са сигурношћу препознају.

Првостепени суд и о овој чињеници износи јасне и образложене разлоге због чега верује оштећеном и сведоку, наводећи да је оштећени био детаљан, децидан и убедљив у свом казивању, да се од почетка поступка на исти начин доследно изјашњавао о свим кључним чињеницама везаним за критични догађај, наводећи и речи које су му

критичном приликом упућене, описујући да је окр. АА имао капуљачу на глави, тј. фантомку негде до носа и да га је препознао по фаци, зубима и конструкцији тела, а окр. ББ по висини, конструкцији тела и гласу. Сведок ЖЖ је на главном претресу, након што је визуелно осмотрила окривљене изјавила да је окр. АА крупније лице које је критичне вечери било на лицу места, а окр. ББ као лице ситније грађе, које је такође било присутно на лицу места. Наведени искази су и у сагласности и са исказима сведока ЗЗ (који се изјашњавао на околност да је видео да паркираном ауту прилазе два момка, један са стране возача, а други са стране сувозача са капама на глави, да је човек који је био у аутомобилу избацио једну ногу ван возила када се зачуо пуцањ, да су та два момка која су пришла возилу побегла, да их је описао да је један био виши и да је он био са стране возача а нижи са стране сувозача), исказом сведока ИИ, запослене у продавници СТР „Едо 04“ (чула пуцањ, врисак жене која је изашла из продавнице и да је по изласку видела човека који је био крвав и држао се за главу), сведока ЈЈ (која је посведочила да је видела испред продавнице два момка од којих је један стајао са леве, а други са десне стране возила поред предњих врата, да су у једном моменту обојица отворили врата, након чега се зачуо пуцањ, описујући да је мушкарац који је стајао са стране сувозача био висок, други момак био нешто нижи, сведока КК који се налазио у близини наведене продавнице који је описао догађај исто као и претходни сведоци, наводећи да су њихови искази потврђени и у складу са извештајем о форензичком прегледу лица места, записником о вештачењу НКТЦ, налазом и мишљењем вештака др Јасмине Бишевац, налазом и мишљењем вештака др Фехима Јуховића, специјалисте судске медицине и Дејана Бјелића, трасолога – балистичара и са снимком са видео надзора испред продавнице СТР „Едо 04“.

Даље је првостепени суд прегледом снимака са општег видео надзора хотела „Таџ“ за дан 21.11.2018. године и „то тунела хотела Таџ“, „улаза у хотел“, снимак са видео надзора „паркинга“, снимак са видео надзора „са степеништа“ и увидом у снимак са видео надзора „рецепција“ утврдио, а што нису спорили ни окривљени, да су критичном приликом били присутни у хотелу, што је и забележено на прегледаном видео надзору, као и њихово кретање, такође је утврђен начин понашања и кретања сва четири окривљена лица, утврђујући да су након што су окривљени АА, ББ и ВВ предузели радње кривичних дела-догађај испред продавнице СТР „Едо 04“, дошли у хотел и да је суд из прегледа овог видео надзора утврдио на који начин су окривљени ВВ и ГГ пружили помоћ после извршеног кривичног дела окривљенима АА и ББ, као учиниоцима кривичног дела. По налажењу првостепеног суда, ВВ и ГГ су знали да помажу учиниоцима кривичних дела и да то очигледно произилази из начина њиховог понашања приликом сусрета, разговору у ходницима и кретања у хотелу, а потом и превоза у непознатом правцу, након чега су неспорно окривљени АА и ББ били у бекству, утврђујући да је и намера окривљеног ВВ и ГГ била да помогну учиниоцима кривичног дела да не буду откривени.

Првостепени суд наводи да тачно време предузимања радњи кривичних дела од стране окривљеног ВВ и ГГ није утврђено из репродукованих снимака општег видео записа са надзорних камера хотела „Таџ“ наводећи да исто није било синхронизовано са стварним временом одигравања догађаја и да је време догађаја описано „око 19:47 часова“. Даље наводи да је суд недвосмислено прегледом видео надзора продавнице СТР „Едо 04“ и из извештаја ПУ Нови Пазар ПО-02/19 од 16.01.2019. године утврдио време догађаја испред продавнице СТР „Едо 04“ и време пријављивања кривичних дела, након чега окривљени ВВ и ГГ предузимају радње кривичног дела у хотелу „Таџ“ помажући

окривљенима АА и ББ да не буду откривени, што је по наводима првостепеног суда логичан след догађаја.

Првостепени суд даје и одговор на наводе одбране да је у извештају МУП РС Службе за специјалне истражне методе, Одељење за електронски надзор наведено да је прегледом ДВР уређаја за тражени временски период за дан 22.11.2018. године од 17-21 часова утврђено да постоје видео записи и да се провером датума и времена на уређају утврђује да се време поклапа са реалним временом, наводећи да за суд то не представља спорну чињеницу која компромитује овај доказ, указујући да се наредба суда односила на конкретан задатак „да се изврши вештачење видео рекордера и то садржаја комуникација (видео снимака) за период 22.11.2018. године од 17.00 часова до 21.00 час“, у погледу чега се институција и изјаснила „да се време поклапа са реалним временом“ (у погледу вештаченог датума 22.11.2018. године и периода исказаног времена од 17,00-21,00 час), према задатом задатку у наредби суда.

Из изнетог, наводи одбране да уколико се прихвати да је реално и тачно време оно које је наведено на видео запису хотела „Тац“, а то је да видео надзор из хотела показује време 19:27:47 и присуство окривљеног АА и ББ на том месту, а да истовремено видео надзор са продавнице показује да је време критичног догађаја који се десио испред продавнице од 19:39:34 до 19:40:22, што значи да окривљени не би реално могли да буду присутни испред продавнице у то време, како им се то оптужбом ставља на терет и за које су осуђени првостепеном пресудом, уколико су се у то исто време налазили у хотелу „Тац“, оцењују се као неосновани, јер је првостепени суд изнео јасне и образложене разлоге везане за временски след догађаја, које овај суд прихвата и на исте упућује.

Такође, супротно жалбеним наводима, правилно првостепени суд из налаза и мишљења вештака информатичке струке ЈЛ, како основног, тако и допунског, утврђује постојање комуникације између телефонских бројева ББ и ГГ у периоду од 18.11.2018. године до 22.11.2018. године до 23:11:38 часова, као и између ГГ и окривљеног ВВ, у периоду од 19.11.2018. године од 08:43:24 до 22.11.2018. године, до 20:28:53 часова, утврђивањем базних станица и дужине трајања разговора и учесталост комуникације и не прихвата разлоге које су окривљени дали због чега су у критично време комуницирали, оцењујући у том делу њихове одбране као срачунато дате и усмерене на избегавање кривичне одговорности, о чему износи јасне, аргументоване и образложене разлоге у побијаној пресуди, које овај суд прихвата и на исте упућује.

На закључак да је окривљени ББ извршилац кривичног дела насилничко понашање из члана 334 став 2 у вези става 1 КЗ испред продавнице „Едо 04“ поред исказа оштећеног и сведока ЖЖ, произилази и из вештачења од стране вештака Бијелића који на основу снимка са видео надзора испред продавнице СТР „Едо“ констатује да месту сувозача прилази одређена особа са панталонама која имају једну специфичну апликацију у виду тракасте флуоресцентне линије, а да се особа са истим таквим панталонама, учача на снимку са видео надзора хотела-тунела хотела „Тац“ и да је та особа окривљени ББ који је и сам потврдио након репродуковања видео снимка на главном претресу да је то он. Супротно жалбеним наводима, првостепени суд је одбране окривљених детаљно ценио, како засебно, тако и у међусобној вези, указивао на њихове контрадикторности и нелогичности и недоследности и изнео јасне и образложене разлоге на страни 25, 26, 27 и

28 због чега налази да су окривљени извршили кривична дела како је то описано у изреци пресуде, које овај суд прихвата и на исте упућује, па су из изнетих разлога као неосновани оцењени жалбени наводи да је побијана пресуда донета уз погрешно и непотпуно утврђено чињенично стање.

Супротно жалбеним наводима, првостепени суд је чињенично стање потпуно и правилно утврдио и о свим чињеничним и правним закључцима, изнео разумљиве и аргументоване разлоге, правилном оценом изведених доказа, јер су о свим чињеницама које су предмет доказивања, дати јасни, образложени и аргументовани разлози. Оспоравајући правилност закључака првостепеног суда изнетих у том правцу, браниоци окривљених не указују ни на једну нову чињеницу или доказ који првостепени суд није имао у виду и није ценио, а који би евентуално довели у сумњу правилност одлуке првостепеног суда, већ само наводи да није поуздано доказно да је окривљени учинио предметно кривично дело. Супротно жалбеним наводима, првостепени суд је у спроведеном поступку правилно и потпуно утврдио све одлучне чињенице, како оне које су од значаја за радње извршења кривичног дела, тако и оне које се тичу субјективног односа окривљених према учињеним делима, па је на тако правилно и потпуно утврђено чињенично стање, правилно применио кривични закон, када је противправне радње окривљеног АА правно оценио као кривично дело тешка телесна повреда из члана 121 став 1 КЗ и кривично дело недозвољена производња, држање, ношење и промет оружја и експлозивних материја из члана 348 став 4 у вези става 1 КЗ противправне радње окривљеног ББ као кривично дело насилничко понашање из члана 344 став 2 у вези става 1 КЗ, а противправне радње окривљених ВВ и ГГ као по једно кривично дело помоћ учиниоцу после извршеног кривичног дела из члана 333 став 1 КЗ.

Из изнетих разлога жалбени наводи бранилаца окривљеног ВВ и ГГ да из чињеничног описа не произилазе радње извршења кривичног дела помоћ учиниоцу после извршеног кривичног дела из члана 333 став 1 КЗ, оцењени су као неосновани.

Испитујући побијану пресуду у делу одлуке о кривичним санкцијама, а поводом жалби јавног тужиоца и бранилаца окривљених, другостепени суд налази да је првостепени суд сходно члану 54 КЗ, ценио све околности које су од значаја за кривичну санкцију, па је на страни окривљеног АА правилно оценио као олакшавајуће околности да се ради о породичном човеку, оцу троје деце, док је од отежавајућих околности ценио да је раније више пута осуђиван и то и за истоврсна кривична дела, побуде и околности под којима је дело извршено, па је дајући прави значај утврђеним околностима, имајући у виду степен кривице, личност окривљеног, јачину угрожавања и повреде заштићених добара, правилно поступио када је окривљеном за кривично дело тешка телесна повреда из члана 121 став 1 КЗ утврдио казну затвора у трајању од 10 месеци, а за кривично дело из члана 348 став 4 у вези става 1 КЗ казну затвора у трајању од 2 (две) године и 6 (шест) месеци и осудио на јединствену казну затвора у трајању од 2 (две) године и 8 (осам) месеци.

У односу на окривљеног ББ правилно је цењена као олакшавајућа околност да се ради о породичној особи, оцу двоје деце, док је као отежавајућу околност ценио да је раније више пута осуђиван, између осталог и за исто кривично дело, побуде и околности под којима је дело извршено, степен кривице, његову личност и јачину угрожавања и

повреде заштићених добара, правилно сходно члану 54, ценећи наведене околности и осудио га на казну затвора у трајању од 9 (девет) месеци.

Приликом одлучивања о казни за кривично дело које је извршио ВВ, суд је ценио као олакшавајуће околности да је породична особа, отац двоје деце, да до сада није осуђиван, док је као отежавајуће околности ценио побуде и околности под којима је дело извршено, будући да је помагао да не буду откривени окривљени који су телесно повредили његовог рођака, брата од стрица осуђујући га на казну затвора у трајању од 6 (шест) месеци, док је окривљеном ГГ као олакшавајућу околност ценио да није осуђиван, да је отац двоје деце, док је код отежавајућих околности ценио побуде и околности под којима је дело извршено, степен кривице, јачину угрожавања и повреде заштићеног добара и чињеницу да након што је окривљене АА и ББ одвезао својим возилом у непознатом правцу, после учињеног кривичног дела, за које је знао да су га учинили, они били у бекству и недоступни државним органима гоњења у дужем временском периоду, осуђујући га на казну затвора у трајању од 3 (три) месеца. Окривљенима су у изречене казне правилно урачунато време проведено у притвору сходно члану 63 КЗ.

И по налажењу другостепеног суда изреченим казнама затвора може се остварити општа сврха прописивања и изрицања кривичних санкција из члана 4 став 2 КЗ, у оквиру опште сврхе кажњавања у смислу одредбе члана 4 КЗ и да ће се изреченим казнама утицати на окривљене да убудуће не чине кривична дела, утицати на друге да не чине кривична дела, као и да ће се истима постићи изражавање друштвене осуде за кривична дела и учвршћивање обавезе поштовања закона, па су жалбени наводи јавног тужиоца да окривљене треба осудити на казне затвора у дужем трајању и браниоца окривљених да су престрог кажњени, оцењени као неосновани.

Правилна је и одлука првостепеног суда о трошковима, с обзиром да су окривљени оглашени кривим и да су у обавези да плате трошкове поступка сходно члану 261 и члану 262 у вези члана 264 ЗКП.

Из изнетих разлога, Апелациони суд у Крагујевцу на основу одредбе члана 457 ЗКП одлучио је као у изреци пресуде.

**Записничар,
Радица Карић,с.р.**

**Председник већа – судија,
Олга Пековић,с.р.**

**За тачност отправка
Управитељ писарнице
Весна Алексић**